

BİZ NEDEN GEÇMİŞLE YÜZLEŞEMİYORUZ

Ramazan Bulut yazdı

Biz neden geçmişle yüzleşemiyoruz

21 Kasım Perşembe 2019 21:47

Şüphesiz, her makam gibi sizinkiler de tatlıdır beyler... Bu açıdan sözümüz olsa da gözümüz yok. Bari şerbetini verseydiniz!

Dicle ile Fırat... Farklı yer ve zamanlarda doğsalar da artık adaşları gibi aynı havzaya akıyorlar. Zira ikisi de hukuk okumaya karar verdi. Dicle hukuk fakültesi 3. sınıf, Fırat ise 4. sınıf. Hukukçu bir baba olarak mesleki açıdan şanslı olduğum kadar sıkıntılıyım da... Şanslıyım; bu durum benim için, günceli zorunlu olarak takip etmek demek. Sıkıntılıyım; özellikle sınav dönemleri soru üstüne sorular ile babalık kariyerim karşı karşıya geliyor. Ve hatta bazen de kâbusum oluyor. **Müyesser Yıldız**'ın "*Yargıda Bilek Güreşi*" başlıklı yazısında geçen olay mesela. Sadece bir haftalık süreç içerisinde bir mahkemenin tahliye ettiği bir sanığı, bir başka mahkemenin tekrar tutuklamasını ve akabinde bir diğer mahkemenin tekrar tahliye etmesini, evladınız da olsa idealist bir hukuk öğrencisine nasıl açıklayacaksınız?

Geçenlerde Dicle'nin elinde bir kitap gördüm. İsmi, "*Geçmişle Yüzleşme İmkânlar ve İmkânsızlıklar*." Yazarı Bilgi Üniversitesi'nden genç bir akademisyen **Cansu Muratoğlu**. Yüksek lisans tezini geliştirerek kitaplaştırmış. İyi de yapmış.

Kitap teorik başlasa da, "*Holokost*" örneğiyle bu sıkıcılığını bertaraf etmiş. Malumunuz "*Holokost*" Nazilerin II. Dünya Savaşı'nda altı milyon civarında Yahudi'ye yaptığı sistematik soykırımın adı. Zaten yazar da geçmişle yüzleşmeyi bununla sınırlı tutmuş.

Kitaba el koyup(!) okuyunca Türkiye'deki 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat, Ergenekon ve Balyoz süreci, 15 Temmuz

girişimi gibi ara dönemler de pek ala bu yaklaşımla incelenebilir diye düşündüm. Tabii ki çok sıkı bir çalışmayla. Dolayısıyla ben bu yazıda sadece, kitabın hakkını vermek bağlamında bazı ana temalara yer vermekle yetineceğim. Kitap akademik bir çalışma olunca dipnotlar da kaçınılmaz olmuş. Ancak bu bir akademik makale olmadığından, dipnotları pas geçmeyi ve alıntı şeklinde belirtmeyi daha pratik buldum.

Yazar geçmişle yüzleşmenin üç temel hedefi olduğunu söylüyor. Bunlar: “**Bozulan adaletin sağlanması, demokrasinin güçlendirilmesi ve toplumsal dayanışmanın yeniden kurulması.**” Çünkü bu dönemlerin ortak özelliği, ağır insan hakları ihlallerinin gözle görülür yoğunluğudur.

Bunun için de kitapta değişik yaklaşımlara yer verilmiş. Mesela, “*Bozulan adaletin yeniden sağlanması*” için sadece yargılamak yeterli değildir. Buna gerekçe olarak da Enzo Traverso’nun; “*Yargıç suçun failini belirleyip ona gerekli gördüğü cezayı verirken tarihçi failin neden suçlu olduğunu tarihsel bağlamı içinde değerlendirmeye çalışır.*” sözünü ileri sürer.

Ancak yargıç için en büyük tehlike ise faili anlamak noktasındadır. Yazar özetle şunu diyor: “**Anlamak kendini failin yerine koymaktır.** Kendimizi failin yerine koymak ve onu anlamaya çalışmak bizi faile yaklaştırabilir. Böyle bir yaklaşım da fiili önemsizleştirebilir. Bu da faili mahkûm etmeyi zorlaştırmak demektir. Ancak faili anlamamak da faili gerektiği gibi mahkûm edememeye yol açar. Oysa yargıç yargılama gereği önce bu fiillere bir temel bulmak başka bir deyişle onları anlamak, daha sonra da **bu eylemleri normatif bir değerler tablosuna göre yargılamak zorundadır.**”

Yazar bu konuda Arjantin olayını örnek verir. Arjantin’de darbe yönetiminden sonra devlet başkanı olan Alfonsin danışmanlarına bu konuda bir rapor hazırlamalarını söyler. Hazırlanan rapor bir hayli ilginçtir. Raporu yazanlara göre ceza yargılaması yapılmadığı takdirde darbe rejimi ile yüzleşmek mümkün değildir. Ancak yargılanması gerekenleri ise **eylemlere karar veren** yüksek otorite sahibi subaylar ile **nefret uyandırıcı eylemleri** gerçekleştirenler olarak tespit ederler.

BARİ ŞERBETİNİ VERSEYDİNİZ!

Yukarıdaki tespitler ışığında; Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk, Odatv ve Şike gibi kumpas davaları ile başlayan ve 15 Temmuz girişimi ile devam eden süreci irdelediğimizde, bu konuda bir arpa boyu yol almadığımız görülecektir.

Biz hala geçmişle hesaplaşmanın sadece kendi kurduğumuz mahkeme ve atadığımız hâkimler vasıtasıyla yapılacağını zannediyoruz. Bunu da Fetö’nün özel yetkili mahkemelerini kaldırıp yerine bir başka özel mahkemeler kurarak yaptık. Hem de yeni mezun hâkim ve savcılar ağır ceza mahkemelerinde görevlendirerek. Bu yüzden de, darbe teşebbüsünü planlayan **bir general ile kandırılmış bir er veya askeri lise öğrencisini aynı potada eritmek hiç de abes gelmedi.**

Hadi geçmişle hesaplaşmanın ilk ayağı olan “*bozulan adaleti*” bu şekilde sağladık. İkinci hedef olan “*Demokrasinin güçlendirilmesi*” ni bir takım KHK alışkanlıkları ile yapmak da neyin nesidir? Örneği ortada... Ülkemiz adeta bir kayyum cennetine döndü. Sanki çadır mahkemelerini kurdurup teröristin ayağına savcı gönderen uzaylılar gibi. Yargı paketi adı altında çıkarılan yamalı kanunlara ne demeli? Mahkeme kararıyla hakkında takipsizlik kararı verilen veya beraat eden bir kişiye pasaport verilmesi konusunda idareye tanınan takdir hakkını, geleceğin hukukçularına hangi gerekçelerle anlatacağız?

Bunu da geçtik diyelim. Geçmişle hesaplaşmanın son ayağı “*Toplumsal dayanışmanın yeniden kurulmasıdır.*” Peki, bu konuda hangi aşamadayız? Açıklayalım: Ergenekon, Balyoz ve Casusluk kumpasıyla cezaevine gönderip sonra beraat ettirdiğimiz askerleri ordudan tasfiye ederek darbecilerin önünü açtık. O da yetmedi, bu askerlerin açmış oldukları tazminat davaları yerel mahkeme, istinaf ve Yargıtay ekseninde gide gele sonunda kuşa evrildi.

Yetmedi, Fetö yargılamalarında “**Damat ol kurtul!**” ilkesini içtihat haline getirdik. Menkul kıymetler, emlak ve canlı hayvan borsası derken bir de Fetö borsasını icat ettik. Askeri okulları Fetö ele geçirdi diye, artık **cemaatlerden vazgeçeceğimize askeri okullardan vazgeçtik.** İlişğini kestiğimiz öğrencilerin tümüne bu vesileyle Fetöcü damgasını vurmuş olduk. KHK ile atılıp da haklarında takipsizlik kararı verilen veya beraat eden vatandaşlarımızı, bırakın mesleklerine iade etmeyi pasaportlarını bile ellerinden aldık. Başımıza bir daha böyle olaylar gelmesin diye, failin neden suçlu olduğunu toplumsal bir zeminde irdeleyeceğimize **yeni failer için alan açtık.** Yoksa nereden geliyor **bu tarikat bolluğu?** Ne için? Tabii ki bozulan toplumsal dayanışmayı yeniden tesis etmek adına(!)

İşin özü, geçmişle hesaplaşmak, adeta **korku dağları yaratarak değil**, alt yapısı bir takım bilimsel verilere dayanan bir çalışmayla olur. Hele ki bir Üniversite’nin malvarlığına bir kamu bankası aracılığıyla haciz koydurarak hiç değil. Bu hukukun, tarihin, sosyolojinin ve psikolojinin birlikte harmanlandığı ciddi bir süreçtir. Burada bir takım siyasi saiklere hiç mi hiç yer yoktur. **Ayrıca geçmişle yüzleşmek için de sağlam bir yüz gerekir.**

Yeni sistemle birlikte sanki bir danışman ordusu yaratmamışız gibi bir de Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları’nı ihdas ettik. Bu danışmanlar ordusu ve kurulların ne iş yaptığını bilen varsa lütfen bize de söylesin!

Şüphesiz, her makam gibi sizinkiler de tatlıdır beyler... Bu açıdan sözümüz olsa da gözümüz yok. Bari şerbetini verseydiniz!

Ramazan Bulut

Ramazan Bulut

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

